

OZVĚNY SMIDARSKA

LISTOPAD 1992
KČS 2⁵⁰ 5

Vážení spoluobčané !

Jistě všichni víte, že Obecní úřad ve Smidarech je vlastníkem bývalé sokolovny. Není žádným tajemstvím, v jak špatném stavu tato budova byla.

Obecní úřad po volbách přijal rozhodnutí zajistit opětovné zprovoznění této budovy s tím, že bude sloužit jako „KULTURNÍ DŮM“ s provozem celoročního chodu restaurace.

Byla úplně vyloučena tělovýchova, která bude řešena s provozem v základní škole. Rekonstrukce začala v roce 1991 demolicí havarijní střešní konstrukce bývalé tělocvičny. Do současné doby byly provedeny vnitřní stavební úpravy /okna, dveře/, venkovní a vnitřní zdravotní instalace /odpady, vodovod/, obklady a dlažby v sociálních zařízeních. V souvislosti s těmito pracemi probíhá nová elektroinstalace celé sokolovny. V našem záměru zůstává obnovení KINA. V letošním roce byl vybudován byt 3+1 pro domovníka vybavený kompletním sociálním zařízením.

Uvedené stavební úpravy si vyžádaly nemalé finanční náklady. Vzhledem k omezeným financím není v našich silách uspíšit v letošním roce otevření sokolovny.

Protože bylo ve Smidarech uzavřeno pohostinství, stojí před obecním úřadem problém zajištění této činnosti. Nejlepším řešením by bylo zahájit v co nejkratší době pohostinský provoz v sokolovně. Pevně věřím, že bude tento úkol, který je z hlediska společenského významný pro naše občany, splněn v první polovině příštího roku.

Jan Šefara
starosta

Do zdejšího obchodního centra se v polovině října sjeli starostové Hradecka a vedoucí odborů okresního úřadu. VÁCLAVA KLAUSE /doc.ing.CSc./, doprovázeného ředitelkou Kanceláře předsedy vlády Dagmar Mrázovou, sem uvedl přednosta ing. Jiří Vlček.

Autor výzvy, kterou si již v Praze Václav Klaus přečetl, starosta Smiřic ing. Lubomír Kupka upozornil na nebezpečí, která plynou ze snížení dotací samosprávě. Na konci roku právě dobíhají splatnosti smluv a předpokládáné krácení rozpočtů měst a obcí povede k jejich zadlužení. A jak má starosta získat důvěru občanů, kteří se řídí podle zásad selského rozumu: máš dluhy, jsi špatný hospodář.

VÁCLAV KLAUS odpovídá: „Autonomnost nemůže znamenat konstantu, pevnost, rozpočty musí dýchat s ekonomikou. Všechny možné negativní dopady jistě zodpovědně posoudí český sněm.“

Před 125 lety se v Nechanicích narodil Alois Rašín, první ministr financí Československé republiky. Václav Klaus položil kytici k bystě na místo, kde stával Rašínův rodný dům a dnes ho nahrazuje škola. Premiér si povzdechl, že bychom v dnešní době potřebovali více Rašínů. Sám přísné ekonomické myšlení předvedl při

posezení se členy zastupitelstva. Nechanický starosta Jan Novák informoval o problémech s místní nemocnicí, kdežto premiér chtěl sly-

CESTA ZA POZNÁNÍM ANEB ČAS JSOU PENÍZE

šet hlavně o podnikání ve městě. Malý příklad za všechny: byl překvapen, že v malém městě v zemědělském kraji dobře prosperuje květinářství, ale prodejnu ovoce a zeleniny by kulturností prodeje zařadil na Kamčatku. Sáhł do mísy s ovocem, kterou mu připravili na radnici k občerstvení, vzal do ruky kiwi a výmluvně se zeptal: „Když nebudu jíst jablka a hrušky ze své zahrady, kde byla letos dobrá úroda, ale budu si kupovat kiwi, může se moje město dostat během deseti let na úroveň menšího města v Rakousku?“

Z Nechanic se jelo zpět do Hradce Králové. Premiér spěchal na večerní setkání s občany a nic ho nesmělo zdržet. Šetří totiž i s časem.

Schopnost naslouchat a umění pohotově odpovídat patří k výbavě politika při dialogu se starosty a zaměstnanci státní správy. Fotograf Z.Roll náhodou zachytil při diskusi smí-darského starostu pana Jana Šefaru

ZAHAJOVACÍ PROJEV JOSEFA DRAŠTÍKA K OSLAVÁM 100. VÝROČÍ
ZALOŽENÍ SBORU DOBROVOLNÝCH HASIČŮ V LOUČNÉ HOŘE DNE 29.8.92

Vážení spoluobčané, dámy a pánové, vážení členové a členky sborů dobrovolných hasičů, milá mládeži, vážení hosté.

Dovolte mi, abych z pověření výboru sboru dobrovolných hasičů v Loučné Hoře zahájil dnešní slavnostní setkání při příležitosti 100. výročí založení sboru dobrovolných hasičů v L. Hoře. Je pro mne milou povinností, abych u nás přivítal sbory dobrovolných hasičů z okolních obcí, z Ohnišťan, Šapla-vy, Smidar, Červeněvsí, Chotělic, a členy profesionálního hasičského sboru z Nového Bydžova. Jako jednotlivce mezi ná-mí vítám obětavého pracovníka v oblasti hasičské pana Emila Richtera z Chotělic. V neposlední řadě vítám i pana starostu Šefaru ze Smidar a vás všechny.

Buďte nám u nás v Loučné Hoře srdečně všichni vítáni!

Nebudu mluvit o podrobnostech a těžkostech, které před-cházely, než u nás sbor dobrovolných hasičů vznikl. Připome-nu jen, že k tomu založení a na počátku těžkého rozvíjení činnosti bylo potřeba nezměrného úsilí, obětavosti, elánu a nadšení, což dnes velmi postrádáme. Nutno si uvědomit, jaké byly politické, hospodářské a sociální poměry. V obci však byla snášelivost, pospolita, obětavost a především národní cítění, vědomí velkého vlastenectví a hrdosti, v němž se prá-vě založení sboru uskutečnilo. Myšlenka chránit majetek před ohněm byla a je myšlenkou povznášející. Nutno také připomenout, že idea hasičstva chránit majetek byla a je myšlenkou, která sjednocovala lidi v obci. V tomto směru se máme dnes od svých předchůdců v mnohém učit.

Při této příležitosti bych musel jmenovat mnohé a mnohé členy, kteří svou prací a láskou ke sboru dobrovolných hasičů patřili. Nemohu však nevzpomenout jmen bratrů Josefa Popka, Ja-roslava Hlaváčka a Ladislava Svobody, kteří již nejsou mezi námi.

Prosím vás, vážení přítomní, abychom minutou ticha uctili památku všech bratrů, členů hasičského sboru v Loučné Hoře, kteří se dnešních dnů nedožili.

Děkuji vám.

V uplynulých letech byla snaha mnoho v hasičské termino-logii pozměnit. Už samotný název, Svaz požární ochrany, mnoho

nanovládá. Bylo sice mnoho učiněno po stránce odborné, materiálního vybavení, ale především byla snaha vše zpolitizovat a podříditi vládnoucí a zastrahující politické nadvládě, a tím myšlenka dobrovolnosti byla oslabována. Důsledky se jeví i dnes.

Dobře, že do sboru přichází mladá krev, která s sebou přináší elán, obětavost, chuť něco dělat - a to je to nejcennější, co dnes je.

A naši hasiči, muži i ženy, za veliké pomoci všech našich občanů se snažili, aby dnešní slavnost stého výročí byla na dobré úrovni. Všem vám, kteří jste pomohli, patří srdečný dík.

Vážení, tím končím úvodní slovo zahájení, přeji si, aby se dnešní slavnost vydařila, abyste, až budete každý sám uplynulý dnešek hodnotit, mohli říci: byl to hezký slavnostní den.

PŘEHLED UMÍSTĚNÍ DRUŽSTEV

100 let SDR Loučná Hora

	1	
2		3

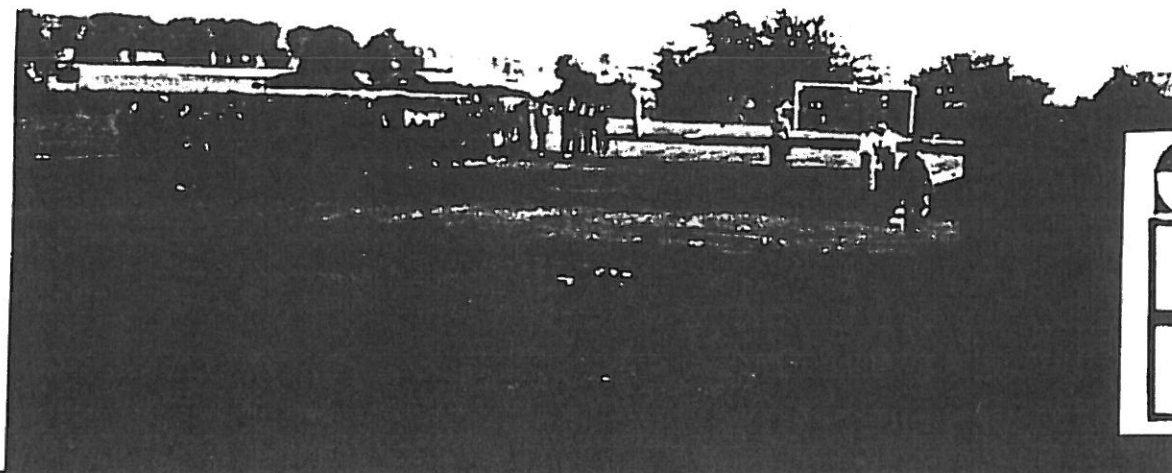
St. č.	Družstvo	Běh 100 m		Štafeta 4 x 100 m		Požární útok		Celkem	
		Součet časů	Pořadí	Čas	Pořadí	Čas	Pořadí	Součet časů 1-3	Pořadí
	<i>Členy</i>								
1	Červeněves	58:17	4			68	3	126:17	3
2	Smidary	40:53	1			86	4	126:53	4
3	OK Nišlany	45:77	2			57	1	102:77	1
4	Loučná Hora	54:50	3			62,4	2	117:40	2
	<i>muži</i>								
1	Čapčava	48:67	5			57	3	106:47	3
2	Loučná Hora	47:23	3			58:57	5	106:70	4
3	Červeněves	56:17	7			51	2	107:17	5
4	OK Nišlany	39:17	1			71:07	1	80:24	1

V Ý S L E D K O V Á L I S T I N A - jednotlivců

- běh na 100 m 100 let Loučná Hora 29.8.1992

Pořadí	J m é n o a S D H		Čas
	Muži		
1	Sanke Svatlav	OKnišdany	19.17
2	Kováčův Milan	OKnišdany	20. -
3	Kováč Jan	Smidary	21.13
4	Pour Miroslav	Loučná Hora	22. -
5	Hlášek Václav	Smidary	22.25
6	Jor Josef	OKotělice	22.60

Pořadí	J m é n o a S D H		Čas
	Ženy		
1	Ryckterová Monika	Smidary	18.53
2	Albrechtová M.	Smidary	22. -
3	Sanhová Sílka	OKnišdany	22.37
4	Kováčová Hana	OKnišdany	23.60
5	Purmová Alena	Smidary	23.53
6	Parobeková Jana	OKnišdany	24. -

SDH

Jako předzvěst pěkného slavnostního dne se ukázalo vycházející sluníčko. Již v časných hodinách žila Loučná Hora v čilém ruchu posledních příprav k oslavě 100. výročí založení sboru dobrovolných hasičů v této obci.

Není divu, vždyť celý měsíc probíhaly akce k úpravě nejen vzhledu hasičské zbrojnice, místního hřiště, čekárny ČSAD, ale i celé obce. Zapojili se téměř všichni obyvatelé Loučné Hory, i tzv. víkendáci. Právem jim patří velký dík za vykonanou práci.

Od 7.hodiny se sjížděla družstva, časoměřiči, rozhodčí a ostatní hosté. Když přijela hudba pana Šimůnka, bylo již všechno připraveno.

V 8 hodin se průvod družstev, památeční hasičské techniky z roku 1937, která je v majetku hasičského sboru v Loučné Hoře, hostů a občanů dal do pohybu za doprovodu řízné dechovky. U památníku padlých byla položena malá kytička.

Na místním hřišti byl slavnostní nástup soutěžních družstev. Zahajovací ceremoniál provedl loučenský rodák pan Josef Draštík za účasti pana Jana Šefary, starosty Smídar a připojených obcí.

Soutěže byly zajímavé a napínavé a jejich průběh byl vcelku klidný. Vedoucím soutěží a hlavním rozhodčím byl dlouholetý funkcionář hasičů pan Emil Richter. Především jemu můžeme poděkovat za dobrou organizaci soutěže hasičských družstev.

Účastníci se mohli během slavnosti občerstvit v několika stáncích.

Byl to hezký den.

Jana Šedivá

Žižkovské okénko

6

„Když pak působením pana Čeňka dohodli se pání pod jednou ány pod obojí, by spíše straně Táboritů čeliti mohli, vtrhl íka r. 1423 do krajin Čeňkových, zdělal v nich nejprve škody sti daleko a široko, nepotkáváje se hned se řádným dostatečným porem. Okolní pání vedením pana Čeňka a Arnošta Flašky z Par- ibic seděním na Richenburce sebrali svůj lid, a Žižka zvěděv tom, ustoupil před nimi z rovin nad řekou Cidlinou ku pohoří, a jehož svahu stojí město Hořice. Tam postavil se na vršku hned redle města na straně jihovýchodní, kdež stál již tehdaž kostel sv. Gotharda na vyhlídce do širé krajiny. Zde spořádal vojsko své k bitvě maje dvě řady vozů, na nich postavil děla obrácená proti rovině“.

„Pání táhli za ním, silní jsouce jízdou a hned hotovili se k útoku. Koňmo nemohli však hnáti do vrchu, nýbrž museli ssednou- ti s koní a podstoupiti boj pěší, který jim byl nesnadný pro ne- zvyklost i pro těžké odění. Když se blížili k vozům, chtěje jich dobýti, spustil na ně Žižka ostrou střelbu z děl, kterou utrpěli těžké ztráty. Přitom se během do kopce unavili, dříve než mohli na vozy udeřiti; tu pak pustil na ně Žižka lid svůj čerstvý, od něhož poražení jsou na útěk. Vozy a pušky jsou jim pobrány; koně, jichž neměli k čemu uvázati, když z nich ssedli, jak se zdá, rozu- tíkali se a vítězství Žižkovo bylo úplné. Pan Čeněk sám ztratil největší část svého lidu, tak že jen s malým počtem se zachránil útekem, a zavřel se bezpochyby na některém zámku svém. Žižka vpad nyní opět na statky jeho a jiných jeho spojenců, kdež jmenovitě mezi Smidary a Kopidlmem oblehl a dobyl tvrze Kozojed. Šedesát l: dí z posádky zahynulo při tom ohněm.“

S jistotou můžeme tvrditi, že boje u Hořic po boku pana Čeř činně se zúčastnil též Jan Ohništko, pán na Smidarech.

Však mu toho Žižka nezapomněl, ač po vítězství svém u sv. harda tvrz Smidarskou pominul, uhnuv vojem svým krajinou severn nad Smidary směrem západním k tvrzi kozojedské.

Roku následujícího /1424/ zvítězil Žižka dne 6.ledna nad vníky svými u Skalice /České/ a táhl s vojem svým k Hostinnému „Při útoku na město bylo však mnoho lidí Žižkových pobito neb tak že musil od dobývání upustiti. Naproti tomu dobyl brzy po Mlázovic, tvrze Jana Černína v krajině mezi Hořicemi a Jičínem toho Černína. Odtud táhl k Smidarům, tvrzi zemana Jar

Pokračování

Informace o "KARTĚ MLÁDEŽE"

Okresní úřad obdržel žádost Institutu dětí a mládeže MŠMT ČR o zprostředkování informace o systému asociace, tzv. Karty mládeže.

Karta mládeže - soubor výhod, slev, služeb a informační sítě pro mládež do 26ti let. Je využívána mladými lidmi v Evropě již od roku 1962. Záměr: výchova k samostatnosti, celkový rozvoj osobnosti, jazykových znalostí; umožňuje navazovat kontakty s vrstevníky v jiných zemích a tím i život v těchto zemích.

Prosíme Vás, zda byste o tomto systému vhodnou formou informovali. Z naší strany jsme informaci o Kartě mládeže již předali sdělovacím prostředkům a Školnímu úřadu.

Je ti méně než 26 let?

Chystáš se na cestu do zahraničí?

Potřebuješ radu, pomoc nebo informace?

Máš výjimečnou příležitost! Vyzkoušej výhody, které mládeži celé Evropy poskytuje

K A R T A M L Á D E Ž E .

Je to rozsáhlý systém podpory mezinárodních kontaktů mládeže v Evropě. Spojuje velký rozsah různých slev, potřebných při cestování, nabídku služeb pro mládež, informací, zvýhodnění vstupů do různých objektů, slevy na různé kulturní akce, sportovní podniky, výrazné slevy i na nákup zboží, o které mají mladí lidé zájem. Poskytuje i mnoho dalších užitečných rad (ubytování, kontakty atd.).

To vše můžete využít v 18 zemích Evropy, pokud budete vlastnit Kartu mládeže. Můžete patřit mezi milióny mladých Evropanů, kteří jejich výhod využívají již mnoho let.

V České republice se zavedení Karty mládeže připravuje na rok 1993. Zahraniční partneři IDM MŠMT ČR, s výraznou podporou Českého MŠMT, nabídlí naší mládeži možnost využití několika tisíc karet již v letošním roce, jako první zemi východní Evropy.

Jak kartu mládeže získáš? **SNADNO!**

Ihned se spojte osobně, telefonicky či písemně s

Českým střediskem výměn mládeže při Institutu dětí a mládeže, tel. 73 60 51-4, lin. 61, fax 691 12 74, Havlíčkovy sady 58, 120 28 Praha 2. Připravte si 1 fotografii pasového formátu, zálohu Kčs 400,- (z toho bude 200,- Kčs vráceno při zaslání/předání informací pro návratu z cesty).

A to je vše! **Jednoduché, že?**

Pospěšte si těchto výhod využít již v letošním roce!

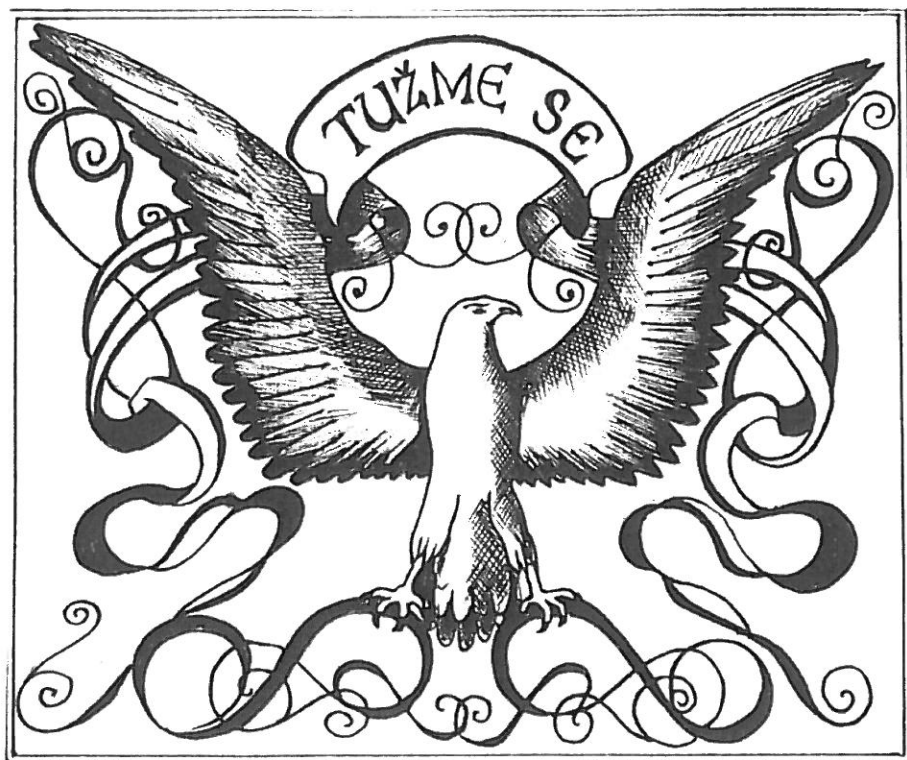
Garant: Dr. Jaroslava Lamková,
vedoucí organizačního a tiskového oddělení přednosty Okú

PhDr. František Vaníček

TŘÍŠT POSTŘEHŮ ZE SMIDAR A OKOLÍ

(Lidé, místa, příběhy)

Všem, kdo mají rádi Smidary

Přerušená štafeta

úvaha nad poselstvím našich předků

„Budova tato budiž kolébkou ušlechtilého snažení,
školou národního zdraví a sebevědomí, zdrojem
usilovné práce k povznesení tělesných i mravních
sil národa československého.“

/ Z pozdravných hesel pronesených při slavnosti „Položení základ-
ního kamene sokolovny“ ve Smidarech dne 22. listopadu 1936/

Ve smidarské sokolovně probíhají v současné době adaptační práce, které tuto budovu budovu, kdysi reprezentativní, mají zachránit pro občany našeho městečka.

Na opravě sokolovny pracují usilovně už několik měsíců Karel Lošan se synem Pavlem a Josef Žampa, zaměstnanci obecního úřadu.

Byl jsem pozván starostou Janem Šefarou na prohlídku interiéru sokolovny a musím přiznat, že výsledky práce Lošanovy party jsou téměř neuvěřitelné. Den, kdy bude sokolovna znovu otevřena, není už jen utopickým snem.

Národní a společenská situace našeho státu však prošla tolika peripetemií, že se změnil i původní „charakter, funkce, účel i cíl“ této budovy.

Ale to není vlastním námětem naší úvahy, to necháme povolanějším, viďte?... A nebo ne? Myslíte, že by to bylo správné? Vyhnut se tomuto problému? Nebo dokonce od něho utéct? To by vlastně bylo i kapánek zbabělé, co říkáte? Ale svůj názor si musí udělat každá sám, jsme přece myslící lidé s mozkovými závity.

Nám zatím jde o záchranu budovy sokolovny; a k tomu si připojíme několik pohledů do historie sokolského hnutí. A to je také dost, nemyslíte? Úvahy nad jejich osudem, to už se vymyká poněkud našemu tématu, to by přesáhlo rozsah této kapitoly. Ostatně její celkové vyznění se projeví až v závěru, který nám poskytne přece jenom trochu prostoru k zamyšlení. Uvidíte.

Nu, my se teď raději vrátíme k sokolovně dneška.

Píše se rok 1992.

Koncem září tohoto roku narazila Lošanova skupina na základní kámen, v kterém je zabudována měděná skříňka s dokumentačním materiálem z roku 1936.

Obsah skříňky byl vyňat a bedlivě prostudován na obecním úřadě. Bude rozšířen o obdobný materiál z našeho dneška a znovu uložen na původní místo.

J e t o š t a f e t a , k t e r á p ř e d á
b u d o u c í m p o k o l e n í m s v ě d e c t v í o d o b ě
a p o s e l s t v í n a š e h o l í d u.

A my se teď podíváme zblízka do té tajemné skříňky. Jsme zvědaví, viďte. Vždyť jsme si přece slíbili, pamatujete, že se budeme zajímat o život našich předků. Tak do toho!

Nejdříve si prohlédneme, co skrývají dvě bílé obálky.

V jedné z nich jsou hesla, která pronesli při poklepech základního kamene představitelé sokolského hnutí /starosta Denisovy

župy K.Fuchs, starosta místní tělocvičné jednoty Josef Zejdl, náčelník prof. Zdeněk Tomáš, náčelnice Vl. Matoušová aj./.

Slavnostního aktu se zúčastnili také představitelé novobydžovského okresu, městského úřadu a nepolitických korporací ve Smidarech /starosta B.Bartl, zástupci osvětové komise, místní školní rady, Hospodářské besedy, Řemeslnické besedy, pěveckého spolku SMETANA, spolku divadelních ochotníků VRCHLICKÝ, Studenstva smidarského/, dále zástupci obcí /Červeněvsi, Smidarské Lhoty, Křičova, Vinar/, projektant sokolovny Fr. Zejdl a jeden z jejích stavitelů J.Byška aj.

Do této obálky je také vložen list s textem Arne Dycka, který uvádí faktografický záznam jména předního představitele našeho státu, města Smidar, zástupců místní tělocvičné jednoty SOKOL a stručný popis dosavadního průběhu stavby nové sokolovny ke dni 22.listopadu 1936, kdy byl položen základní kámen.

Presidentem Československé republiky byl Dr.Edvard Beneš.

Starostou města Smidar Baltazar Bartl, majitel zbytkového statku.

Starostou tělocvičné jednoty SOKOL ve Smidarech Josef Zejdl, tesařský mistr.

Místostarostou František Bílek, obchodník.

Náčelníkem prof. Zdeněk Tomáš.

Náčelnicí Vlasta Matoušová.

Jednatelům Arne Dyck, fotograf a pokladník Lidové záložny ve Smidarech.

Pokladníkem František Drbálek, berní úředník.

Vzdělavatelem Oldřich Doležal, učitel.

Praporečníkem Rudolf Prokůpek, pekař.

Správcem domu Josef Svehra.

Plány na novou budovu navrhl a vypracoval architekt František Zejdl, stavbu prováděla firma Hurych a Byška z Nového Bydžova. Stavební náklad činil podle rozpočtu 293 000,- Kčs.

Stavba začala de facto dne 19.října 1936, kdy byl zbourán starý špejchar, na jehož místě byla plánovaná výstavba nové sokolovny. Tělocvičná jednotka koupila budovu špejcharu při pozemkové reformě roku 1925. Špejchar pocházel z konce 18.století, pamatoval tedy ještě dobu roboty. Po požáru v dubnu 1825 byl následujícího roku opraven, jak dosvědčoval letopočet na jednom trámu. Po řadě adaptací po roce 1925 sloužil jako sokolovna až do roku 1936.

Po krátké „destruktivní“ fázi, kdy byl špejchar demolován, se začala stavba rychle rozvíjet a již 22. listopadu byl polo-

žen základní kámen.

Druhá obálka obsahuje další soubor pozdravných hesel, která k slavnosti položení základního kamene přicházela od sokolských jednot z celého okolí. /Nového Bydžova, Starého Bydžova, Chotělic, Skřivan, Sloupna, Ohnišťan, Vinar, Vysokého Veselí, Volanic, Záhornice, Hradišťka, Chlumce nad Cidlinou, Kosiček, Lovčic, Běrunic, Kněžic, Kratonoh, Lužce, Žíželice, Skochovic, Podmok, Velenic, Dymokur, Slovice, Městce Králové, Opočnice, Hlušic/.

V této obálce jsou také uloženy dva kulaté papírové odznaky, jeden v barvě modré, druhý bílý, s textem:

SLAVNOST
položení základního kamene
sokolovny
ve Smidarech
dne 22.XI.1936

V narudlém lehce povoskovaném papíru jsou zabaleny čtyři fotografie. Jsou pohlednicového formátu, černobílé, na zadní straně jsou opatřeny vysvětlujícím textem. Jejich autorem je Arne Dyck. Tři snímky jsou z roku 1925 a zobrazují starý špejchar. Na čtvrté fotografii, která je z pozdější doby, je model sokolovny podle návrhu stavitele Františka Zejdla.

Volně jsou také připojeny fragmenty některých českých soudobých novin, vždy přední stránky, /České slovo, Právo lidu, Národní politika, Národní střed, Národní listy/, z neděle 22. listopadu 1936.

Součástí dokumentačního materiálu jsou i dobové mince československé měny: 20 Kč, 10 Kč, 10Kč /jubilejní s portrétem T.G.Masaryka/, 5 Kč, 1Kč, 50 h, 25 h, 20 h, 10 h, 5 h.

V době poležení základního kamene 22.listopadu 1936 se konala ve Smidarech důstojná oslava za účasti mnoha pozvaných hostí, zástupců okresu, města, Československé obce sokolské, členů místní tělocvičné jednoty, spolků a občanů.

Byl to významný rok ve vývoji sokolské jednoty ve Smidarech. To, o čem se léta diskutovalo nejen v „kuloárech“ smidarských sokolských hodnostářů, ale po čem dlouho toužili i prostí členové, hlavně cvičenci a cvičenky všech generací, dostalo najednou jasné obrysy.

Starý špejchar, v jehož nedůstojném prostředí smidarští sokolíci a sokolky museli vzdělávat své tělo i mysl, byl odstraněn a na jeho místě se začala stavět nová moderní budova.

Byl to nesmírně těžký úkol a velká zodpovědnost vůči celé jednotě i městu. Řady vedoucích pracovníků i členů se zapojily do tohoto grandiózního podniku. Pro sokoly nastaly velké starosti finanční a pracovní.

Na výstavbu nové sokolovny byla vyhlášena sběrací akce, která probíhala v několika směrech, v městě i mimo Smidary, mezi jednotlivci i spolky a podniky a také při různých jiných příležitostech.

Konto se velmi rychle rozrůstalo, desítky a stovky sokolů a jejich příznivců i kolektivů posílaly dary na novou sokolovnu. Jejich nezištné a příkladné počínání přinášelo zasloužené ovoce. Z původně proponované částky rozpočtu 293 000,- Kčs se uvádí ve zprávě jednatele ze dne 14. února 1937 za správní rok 1936, že bylo již proplaceno 116 960,- Kčs.

Z hlediska velkého zápalu, neúnavné práce a ochoty v poskytování darů byla výstavba sokolovny velkolepým činem, srovnatelným, přirozeně v adekvátně zmenšeném měřítku, se stavbou Národního divadla, jež byla založena na obdobném principu, který je symbolizován zlatým písmem NÁROD SOBĚ.

Přešlo několik měsíců a byl tu červen roku 1937. Sen smidarských sokolů se proměnil v jejich nepředstavitelně obětavé a nadšené práci ve skutečnost.

D n e 2 0 . č e r v n a b y l a o t e v ř e n a
n o v á s o k o l o v n a

Od zbourání špejcharu, „staré sokolovny“, 19. října 1936 uběhlo necelých 250 dní.

Byl to slavný den.

Sokolové ve svých úborech hrdě kráčeli za vlajíci prapory, žena a dorostenky v národních krojích, hasiči v působivých uniformách, záložní důstojníci, hosté, jezdci Selské jízdy na koních, všichni směřovali za zvuků pochodových sokolských písní a hojně účasti občanů na cvičišti u nové sokolovny, kde se pak konal župní slet.

Po oficiálních projevech, které byly proneseny při slavnostním otevření sokolovny, se rozproudil živý ruch mládí a krásy na cvičišti, kde patnáct jednot Denísovy župy závodilo ve zdatnosti a obratnosti. Na jevišti v nové budově se potom konala akademie a večer v sále taneční zábava.

I přes nevlídné počasí měl tento památný den v dějinách smidarské tělocvičné jednoty SOKOL velmi zdařilý průběh.

A my, co se na to díváme z dálky devadesátých let našeho století, nemůžeme než s obdivem a úctou sledovat a hodnotit jejich činy. Tím spíš, když si přitom uvědomíme, že smidarský SOKOL se nemohl soustředit „jenom“ na tento velký cíl a vše ostatní odsunout do pozadí, ale že musel plnit souběžně i jiné úkoly a zúčastňovat se mnoha dalších akcí a zvládat je se stejným zaujetím a energií jako kdykoliv předtím.

Byla to doba náročné práce, organizátorské, schůzovní, stavební, cvičitelské, společensko vzdělávací, doba činností velkého rozsahu, vypětí a intenzity. Objevovaly se nové a nové problémy a úkoly, uveďme si např. otázku kina, vybavení sálu, zakoupení projektoru se zvukovou aparaturou, filmového plátna, řešila se problematika návštěvnosti kina v souvislosti s reklamou a propagací, dále osvětlení jeviště, zakoupení harmonia a piana, topných těles pro sál a tělocvičnu, zařízení místnosti pro výčepnickou koncesi, oplocení cvičiště, do toho účty, účty, proplácení, urgencye, k tomu zajišťování i pořádání divadelních představení, plesů, tanečních zábav, silvestrovských kabaretů, loutkových her, mikulášské nadílky pro děti atd. A co účast na čistě sokolských podnicích? Smidarští sokolové běželi celostátní štafetu ČSO, vystupovali na okrskových cvičeních a župním sletu, který organizovali, jezdili na zájezdy, z nichž nejslavnější byl s ČSO na Slovensko. Přechťme si pro zajímavost, co se o tom píše v knize zápisů: „Župa naše odjela do Turčianského Svätého Martina. Dojmy této sokolské výpravy nevymizí účastníkům z paměti nikdy. Byli všude vlídně přijati, cítili se tu jako doma.“

Není vám něčeho líto?

Co my víme, co všechno bylo náplní práce tohoto obdivuhodného sdružení? Úkolů nebylo méně, spíše jich stále přibývalo.

Na valné hromadě členů tělocvičné jednoty SOKOL ve Smidarech, která se konala 13. února 1938, zazněla na závěr jednatele zprávy, bilancující předchozí rok, kdy byla otevřena sokolovna, slova jejího autora Arne Dycka, která vyjadřovala nejen přání, aby sokolské myšlenky žily v celém národě, ale slova jeho skrývala také v podtextu varovné obavy.

„A na konec své skromné zprávy rád bych připomenul, aby ta krásná hesla o bratrství, lásce a pravdě, která byla vložena do základního kamene sokolovny, nezůstala zazděna, ale aby také žila a v našem sokolském i veřejném životě se uplatňovala.“

Ušlechtilé úsilí našich předků bylo však marné. Obavy Arne Dycka se ukázaly být opodstatněné.

Naše národy, ať to byla jejich vina nebo ne, se vydala jinou cestou, než jakou měl na mysli Tyrš a jeho sokolové. Na své klopotné a úmorné pouti dějinami dospěly až do dnešní chaotické doby, v níž bezradně pobíhají milióny nešťastných lidí, hledající marně smysl života, o nějž by se mohly opřít.

Uveďme si paralelu oné doby s dneškem. A proč ne? Srovnání je metoda poznání. A poznání pomáhá žít. I ten nejnenapravitelnější kverulant musí přiznat, že to tenkrát bylo naprosto jiné a v mnoha směrech, zvláště ve vztazích mezi lidmi, daleko lepší.

Nejmarkantnějším symptomem nedávných let a současné doby je provizorium. Vlivem neustálých proměn v tvářnosti státních a společenských systémů člověk ztrácel životní jistoty, začal se stránit veřejnosti a hledal útočiště a jedinou jistotu u své rodiny, pak v samotě svého srdce.

Sokolovna, kdysi plná sportovního dění i společenského zábavního ruchu, se rok za rokem, měsíc za měsícem, den za dnem stávala prázdnější, pustla a chátrala. Tak jako pustly a chátraly lidské vztahy.

Dospělé generace dneška jsou opravdu jiné. Léta jim byly infikovány pocity nedůvěry, strachu, nenávisti, které vyústily v hluboce zakořeněnou a těžko vyléčitelnou lhostejnost a otupělost.

Příběh o sokolech, jejich myšlenkách o bratrství, o jejich obětavosti při výstavbě vlastního stánku nám zní už jenom jako pohádka. Já vím, zdá se to být příliš pesimistické. A to nechce, proboha, nikdo z nás.

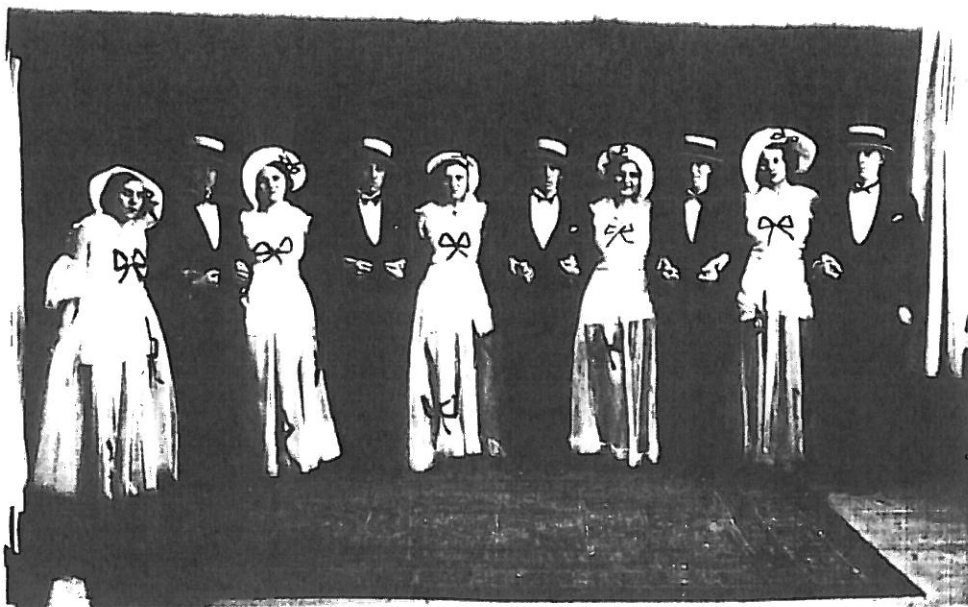
Záchranou pro náš nemocný svět jsou nejmladší generace, které se teprve chystají na svou velkou pouť životem, očištěné od nelidského, nemorálního a nenávistně zlovolného nánosů minulých let, jenž mají starší generace vypálen v duši jako nesmazatelné Kainovo znamení.

NOVÁ POKOLENÍ JSOU ZÁRUKOU TOHO, ŽE V PŘERUŠENÉ
ŠTAFETĚ PŘEVEZMOU POCHODEŇ DŮSTOJNÉHO LIDSTVÍ.

Prameny: Dokumentační materiál ze základního kamene smidarské sokolovny.

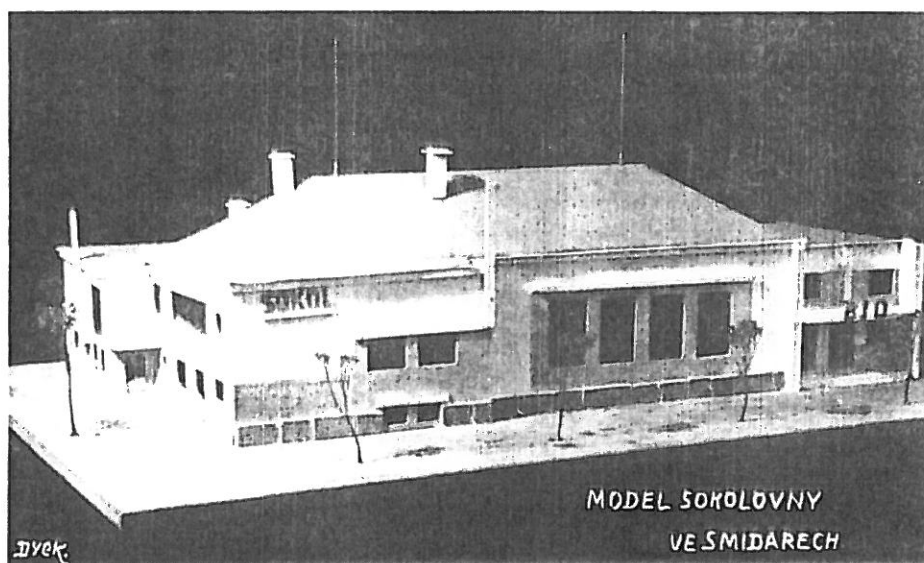
Jednatelská kniha tělocvičné jednoty SOKOL ve Smidarech

Ilustrace: Radka Krahulcová

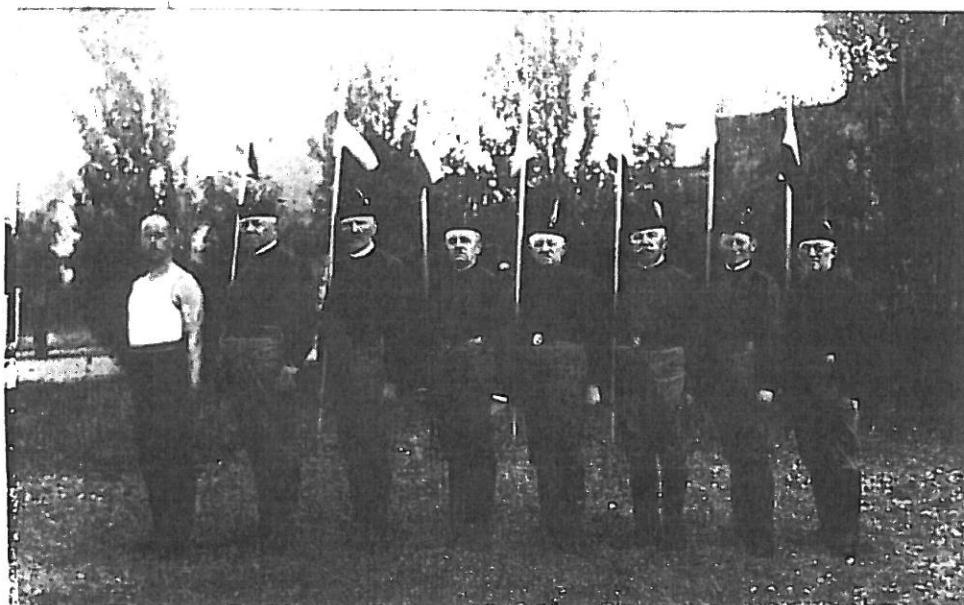

18.3.1933

J. Hachková, O. Hovlíček, M. J. Hončová, Jar. Zolach, Bl. Svobodová, Šoltys,
Jar. Stránská, ? , J. Zejdl, R. Hovotný

MODEL SOKOLOVNY
VE SMIDARECH

Zleva: Zd. Tomáš
Fr. Zejdl
Jos. Šveřepa
Fr. Štovička
Fr. Bílek
Vác. Jaroš
Ant. Svoboda
Fr. Rosálek

Z PŘEKLADŮ

PhDr. Františka Vaníčka

Elwyn Brooks White Chvilé odpočinku

Když muž, který nesl stroj, vstoupil do výčepu, většina z nás vzhlédla od svých drinků, protože jsme něco podobného ještě nikdy neviděli. Muž položil stroj na barový pult blízko pивních sklenic. Bylo vidět, že to barmanovi nešlo příliš pod vousy, protože ta veliká, nevzhledná věc zabrala zatracený kus místa.

"Dvě whisky se sodou," řekl muž.

Barman právě mixoval starorežnou. Nedal se vyrušit ze své práce, i když se v duchu pozastavil nad tímto přáním.

"Chcete dvojitou?" zeptal se po chvílce.

"Ne," řekl muž. "Dvě žitné se sodou, prosím." Hleděl přímo na barmana, ne zrovna nepřátelsky, ale také ne vlídně.

Barman byl zvyklý obsluhovat různé typy lidí, kteří za ta dlouhá léta přicházeli do výčepu. Ale tenhle chlapík se strojem se mu moc nelíbil, to bylo zřejmé. Vzal cigaretu, která dohořívala na okraji pokladní knihy, nasál kouř a položil ji zamyšleně zpět. Pak nalil dvě whisky, natočil dvě sklenky sody a postrčil je před muže. Všichni jsme se napjatě dívali. Kdykoliv se děje u baru něco neobvyklého, hned je celý výčep ve střehu.

Muž nedával najevo, že ví, že je středem pozornosti. Položil na pult pětidolarovou bankovku. Vypil jednu whisky a zapil sodou. Vzal druhou sklenku, otevřel malý otvor ve stroji /bylo to jako maznička na olej/ a nalil dovnitř whisky a pak sodu. Barman ho vztekle pozoroval.

"Žádný vopičárny," řekl chladně. "A vůbec, ten váš kámoš se tu nějak moc rozcapuje. Proč to nedáte na tu lavici támhle ke dveřím? Udělejte tady víc placu."

"Je tady dost místa pro každého," odpověděl muž.

"Přestává mě to bavit," řekl barman. "Dejte tu zatracenou věc támhle ke dveřím, jak vám povídám. Nikdo vám na to ani nešáhne."

Muž se usmál. "Měl jste ho vidět dnes odpoledne. Byl skvělý. Třetí den turnaje. Představte si - tři dny nepřetržité duševní námahy! A proti našim nejlepším šachovým mistrům. Při dnešní partii hned na začátku získal výhodu, dvě hodiny pak nádherně manévroval a v koncovce zahnal protivníka do rohu."

Bleskově zajal koně, zneškodnil střelce a mat. Víte, kolik peněz vydělal za ty tři dny, co hrál šachy?"

"Kolik?" zeptal se barman.

"Pět tisíc dolarů," odpověděl muž. "A teď si chce odpočínout, chce se trochu napít."

Barman přešel ručníkem několik mokrých skvrn na pultu. Dejte si to někam jinam, můžete to napájet támhle!" řekl rozhodně. "Mám dost svých trablů."

Muž se usmál. "Ne, nám se tady líbí." Ukázal na prázdné sklenky. "Nalejte to, prosím, ještě jednou."

Barman zvolna zavrtěl hlavou. Zdálo se, že je přiveden z míry, ale byl neoblomný. "Vodněte tu věc," rozkázal. "Nebudu nalejvat whisky žádnéjm paškuntálům."

"Piškuntálům," řekl náhle stroj. "To slovo je p i š k u n - t á l ů m."

Zdálo se, že zákazník u baru, který měl v sobě už tři whisky, se chystá zúčastnit se konverzace. Všichni jsme sledovali výjev s napětím. Byl to muž ve středních letech. Měl uvolněnou kravatu a rozepnul si límec, aby si udělal pohodlí. Právě před chvílí dopil třetí whisky a alkohol v něm probudil sympatie k žízňivým a uraženým a poníženým.

"Dyž se chce ta mašinka kapánek nabumbat, tak jí eště jednu dej," řekl barmanovi. "Nebudem přeci vo tom víst zbytečný hovory."

Muž se strojem se obrátil ke svému novému příteli, zvedl ruku ke spánku, jako by mu děkoval za projev přátelství. Promluvil k němu, ale s úmyslem usadit barmana.

"Vy víte, jaké to je, když jste duševně vyčerpán, a chcete se napít?"

"Samosebou, že to znám," odpověděl přítel. "To je jasný jako facka."

V baru nastal rozruch. Zdálo se, že někteří jsou na straně barmana, jiní na straně muže se strojem. Vyšoký zamračený muž, stojící vedle mne, hlasitě zavolal.

"Namíchej mi tam eště jednu whisky, Bille. A dej tam trochu citronový šťávy."

"Kyselinu pikrovou," zabručel mrzutě stroj. "V tomhle podniku nemají citronovou šťávu."

"Už toho mám dost!" vybuchl barman a udeřil rukou do pultu. "Buď tu věc dáte pryč, nebo to vyhodím. Nemám na to náladu, to vám říkám. Jsem vedoucím tohodle výčepu a nebudu tady poslouchat žvanění nějakýho mechanickýho mozku, nebo co ste to sem k čertu přitáh."

Muž ignoroval ultimatum. Oslovil svého přítele, který vyprázdnil další sklenku.

"To není jenom to, že je unavený po šachovém turnaji," pronesl roztomile. "Má ještě jeden důvod, proč se potřebuje napít."

„Pročpak?“ zeptal se přítel.

„Podváděl,“ odpověděl muž.

Při této poznámce se stroj zachechtal. Jedno rameno mu pokleslo a na ciferníku se rozzářilo světlo.

Přítel se zamračil. Zdálo se, že se urazil, myslel si, že ho muž nebere vážně. „Žádný nemůže švindlovat, dyž hraje šachy. To sou kecy. Všecko je vyložený na šachovnici. To je nemožný, přitom se nedá fixlovat.“

„Taky jsem si to myslel,“ řekl muž. „Ale je to možné.“

„Mě to vůbec nepřekvapuje,“ vložil se do toho barman. „Hned jak sem se na tohohle tajtrlíka podíval, vturánu sem v tom čuchal nákou gauneřinu.“

„Dvě whisky se sodou,“ řekl muž.

„Nakašlu vám,“ vyrazil barman. Zabodával se pohledem do mechanického mozku. „Jak můžu vědět, že nejní vožralej?“

„To je jednoduché. Něco se ho zeptejte,“ vybídl ho muž.

Návštěvníci se pohnuli. Hleděli upřeně do zrcadla. Byli jsme v tom teď všichni až po uši. Čekali jsme. Pak se ozval barman.

„Něco se ho zeptejte..., ale co?“

„Na tom nezáleží. Vyberte si několik velkých číslic a požádejte ho, aby je vynásobil. Kdybyste byl opilý, nedokázal byste vynásobit velké cifry, vidíte?“

Stroj se nepatrně otřásl, jako by se uvnitř připravoval.

„Deset tisíc vosum set šedesát dve násobeno devadesáti devíti,“ řekl barman zlomyslně. Vložil tam schválně dvě devítky, aby to ztížil.

Stroj se rozzářil. Jedna elektronka zajiskřila, rameno se křečovitě zkroutilo a kleslo.

„Jeden milión sedmdesát pět tisíc tři sta třicet osm,“ řekl stroj.

V celém baru se nezvedla ani sklenka. Lidé zachmuřeně zírali do zrcadla; někteří studovali vlastní tváře, pohledy druhých se střídavě upíraly na muže a na stroj.

Nakonec jeden mladík, který měl zřejmě matematické buňky, vytáhl kus papíru a tužku a dal se do počítání. „Je to správně,“ hlásil po několika minutách. „Nemůžete tvrdit, že je stroj opilý.“

Všichni teď pozorovali barmana. Nalil neochotně dvě žitné a dvě sklenky sody. Muž vypil svou whisky. Pak napojil stroj. Světlo ve stroji zesláblo. Pokleslé rameno se narovnal.

Bar chvilku šuměl jako loď na moři za klidného počasí. Zdálo se, že se každý snaží hledat pomoc v kořalce. Jen několik sklenic se znovu naplnilo. Většina z nás našla poslední útočiště v zrcadle.

Chlapík s rozepnutým límcem zaplatil . Přešel toporně k barovému pultu a postavil se mezi muže a stroj. Jednou rukou objal muže a druhou položil na stroj. "Deme votud a zapadnem do hákýho pěknýho podničku," navrhl.

Stroj se slabě rozzářil. Byl už asi trochu opilý.

"Dobrá," souhlasil muž. "Jsem pro. Venku mám auto;"

Zaplatil útratu a nechal spropitné. Klidně, ale poněkud nejistě vzal stroj podpaždí a spolu se svým novým přítelem zamířili ke dveřím. Vyšli na ulici. Barman je strnule sledoval, pak začal znovu uklízet bar. "Tak von má venku auto," řekl sarkasticky. "No to je dobrý."

Host na druhém konci baru blízko dveří dopil, přistoupil k oknu, rozhrnul záclony a vyhlédl ven. Za chvíli se vrátil a řekl barmanovi. "A hádej, kdo z těch třech sedí za volantem?"

Překladatel o autorovi

Povídku " CHVÍLE ODPOČINKU " jsem přeložil z anglického originálu " The Hour of Letdown " v roce 1968.

Překlad byl publikován v červnu téhož roku v Pochodní, pak vysílán v Československém rozhlasu v interpretaci Miroslava Zounara.

Je to do určité míry dílko průkopnické, protože představuje pravděpodobně jediné seznámení našeho čtenáře s populárním spisovatelem Spojených států amerických.

E l w y n B r o o k s W h i t e je humoristický spisovatel a vtipný kritický komentátor americké společnosti a kultury ve 20. století.

Byl redaktorem v proslulém týdeníku " N E W Y O R Ě A N " / " The New Yorker " /, kde řídil rubriku " O čem všichni mluví ", do které přispívalo mnoho velkých amerických spisovatelů, jako byli Dorothy Parkerová, Ring Lardner, James Thurber a mnozí jiní.

PhDr. František Vaníček

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

NOVĚ NAROZENÍ

Veronika Vojtěchová - 23.5.1992
Smidary 337

Martin Fiala - 20.5.1992
Červeněves 55

Kateřina Prášková - 6.6.1992
Smidary 269

Petr Zajíček - 19.6.1992
Smidary 278

Zdeněk Zhouf - 20.6.1992
Loučná Hora 28

Milan Zmátlík - 24.7.1992
Smidary 201

Aneta Mrzenová - 2.8.1992
Smidary 328

Eva Blahová - 17.7.1992
Smidary 329

Dušan Kružík - 13.8.1992
Smidary 249

Václav Říha - 6.10.1992
Červeněves 55

Kateřina Pícková - 22.9.1992
Smidary 331

ÚMRTÍ

16.6.92	Miloslava Šteierová Červeněves 94	23.8.92	Jaroslav Ondráček Chotělice 126
5.7.92	František Šimáček Smidary 41	26.9.92	Božena Zajíčková Červeněves 40
24.7.92	Anna Draštíková Křičov 51	11.10.92	Milada Novotná Smidary 60
27.7.92	Josef Kovařík Červeněves 34	30.10.92	Karel Jaroš Smidary 185
21.8.92	Václav Roubíček Loučná Hora 65	10.11.92	Radim Novák Červeněves 82
19.8.92	Rudolf Hartman Loučná Hora 37	15.11.92	Julie Vlková Smidary 106

Dne 11.6.1992 - oslavili zlatou svatbu manželé Kubištovi,
Chotělice 23.

SNATKY

1. Jiříček Václav	-	Nízká Eva
2. Nulíček Jaroslav	-	Pecinová Romana
3. Lukeš Miroslav	-	Mašátová Jarmila
4. Turnovský Jan	-	Rižková Iveta

TĚLOVÝCHOVA A SPORT

ZPRÁVY Z ODDÍLU KOPANÉ V ČERVENĚVSI

SRAZ HRÁČŮ VŠECH GENERACÍ, který byl publikován v OZVĚNÁCH SMIDARSKA z května s pozváním všech přátel a příznivců kopané do areálu fotbalového hřiště v Červeněvsi, se uskutečnil 5. července 1992.

Výborná účast téměř všech ze stovky pozvaných hráčů byla projevem věrnosti a lásky k tomuto nejrozšířenějšímu sportu.

Bylo sehráno několik fotbalových klání starých gard a uskutečněny soutěže ve fotbalových disciplínách: ve střelbě penalt, v kopech na vzdálenost a žonglování. Současně probíhaly ankety, kde bylo třeba odpovídat na řadu bodovaných otázek našeho smidarského rodáka, hráče AC SPARTY a československé fotbalové reprezentace, Oldřicha Menclíka, kterému touto cestou za jeho aktivní účast a spolupráci na tomto SRAZU vřele děkujeme. Vítězem se stal starosta města Smidar, dlouholetý hráč v našem oddíle, pan Jan Šefara.

V další anketě byl hledán nejlepší hráč v historii oddílu kopané. Zde byl vyhodnocen ing. Josef Matyáš, současný předseda oddílu. Na závěr odpoledního programu bylo sehráno hodnotné utkání mezi naším A mužstvem a dorostem posíleným našimi odchovanci, Josefem Košátkem, dnes trenérem I.ČMNL Synthesie Pardubice, Petrem Tauchmanem hrajícím též za S.Pardubice a M. Noskem, kapitánem SK Nový Bydžov. Utkání skončilo smírně 4:4.

Závěr srazu však zaskočila nepřízeň počasí. Ve vytrvalém dešti se přirozeně finální část - TANEČNÍ VESELICE - v prostorách areálu neuskutečnila.

Příkladná aktivita v přípravě akce patří úzkému kolektivu členů oddílu kopané, především E.Kazdovi. Plné uznání zaslouží též organizátor a režisér tomboly Jirka Vobořil. Pořad připravili a řídili O.Pavelka a K. Příbyl, který celý program od mikrofону jako zdatný moderátor provázel.

Z ČINNOSTI A VÝSLEDKŮ JEDNOTLIVÝCH MUŽSTEV

V okresních soutěžích ročníku 92 - 93 má náš oddíl kopané zařazena 3 mužstva:

ŽÁCI Okresní soutěž starších žáků skupina B

DOROST

Okresní přebor dorostu /nejvyšší soutěž v rámci okresu/

DOSPĚLÍ

Okresní soutěž III.TŘÍDA /V r.92 postup do této soutěže/

ŽÁCI

Před soutěží došlo k zásadním změnám v hráčském kádru naší nejmladší kategorie i ve vedení mužstva. Odešli zapůjčení hráči, kteří byli na hostování, zpět do Skřivan a žáci, kteří byli zařazeni do dorostu. Vedením byli pověřeni F.Janeček a J.Kazda. Družstvo je prakticky budováno od základu s novými chlapci. To se znatelně projevilo v podzimní části ve výsledcích, jak to je i patrné z výsledkové tabulky:

1.	PRASEK	5	1	1	25:10	11
2.	NEPOLISY	4	2	1	16: 3	10
3.	MYŠTĚVES	4	1	2	40: 9	9
4.	KOSIČKY	3	2	2	26:12	8
5.	SKŘIVANY	3	1	3	21: 8	7
6.	LOVČICE	3	0	4	14:14	6
7.	ČERVENĚVES	2	1	4	20:17	5
8.	LUŽEC n/C	0	0	7	0:89	0

Výbor oddílu i vedení mužstva jsou přesvědčeni, že jarní výsledky budou příznivější.

DOROST

Mužstvo dorostenců bylo do soutěže doplněno hostujícími hráči ze Sokola Chomutice a vlastními odchovanci ze žáků. Tradičně dobrá příprava pod vedením bratrů Vobořilových skýtala záruky dobrých výsledků, a se skutečně v první polovině podzimní soutěže projevilo. Zvláště vítězství 4:3 v Třebechovicích a výkon mužstva byly hodnoceny velice příznivě. Závěr podzimní části přeboru však zastihl mužstvo v útlumu a výsledky byly neuspokojivé.

Tabulka OP dorostu po podzimní části:

/Poslední utkání v Malšovicích se pro nezpůsobilý terén nehrálo/

1.	CHLUMEC	10	0	1	33: 8	20
2.	TŘEBECHOVICE	7	2	2	36:14	16
3.	SMIŘICE	7	1	3	32: 21	15
4.	MYŠTĚVES	4	4	3	30:12	12
5.	MALŠOVICE B	6	0	4	27:21	12
6.	LOK.HRADEC	3	4	4	13:12	10

7.	ČERVENĚVES	3	4	2	19:21	10
8.	HOŘINĚVES	4	2	5	20:25	10
9.	PŘEDMĚŘICE	1	5	5	8:19	7
10.	LHOTA p.L.	2	3	6	9:27	7
11.	BOHARYNĚ	3	1	7	20:47	7
12.	URBANICE	2	0	9	10:30	4

DOSPĚLÍ

Mužstvo po postupu do vyšší soutěže bylo doplněno a posíleno těmito hráči: Vároš ze Slavojce Skřivany, Rygl z Kabla Vrchlabí, Košátka z SK Nový Bydžov a Deyl v našem oddíle hostuje do 31.12. /mateřský oddíl S.Myštěves./

Trenérská dvojice, ing.Horák a asistent ing. Blaha, mají k dispozici vyrovnaný kolektiv 18 hráčů. Kádr tvoří: Rygl, Kutifel, Myška, JUDr. Gracík, Vároš, Černý, Vincour, Vlach, Lubas, Dostál, Košátka, Deyl, Malý, David, Šefara, Novák, Netolický a Vlášek. Ve vojenské základní službě jsou Duha a Kopecný.

Mužstvo po úvodních utkáních se zbavilo nováčkovské nervozity a postupně se propracovalo do první poloviny soutěže. V závěrečné bilanci pak obsadilo dokonce velice úspěšné druhé místo. Jednotlivé řady v mužstvu jsou vyrovnané s konkurencí na jednotlivých postech. Kladně se tento příznivý stav projevuje v herní stránce a vysoké produktivitě a dobré obranné činnosti. V jedenácti mistrovských utkáních mužstvo nastřílelo 36 branek.

TABULKA PO PODZIMU

1.	HOŘINĚVES	11	8	2	1	19: 8	18
2.	ČERVENĚVES	11	6	4	1	36:12	16
3.	TŘEBEŠ	11	7	2	2	26:18	16
4.	LOVČICE	11	6	2	3	25:11	14
5.	KUNČICE	11	5	4	2	25:18	14
6.	DOHALICE	11	4	4	3	25:21	12
7.	KLAMOŠ	11	4	1	6	28:32	9
8.	LIBŘICE	10	2	3	5	18:25	7
9.	ROUDNICE	11	3	1	7	13:23	7
10.	LHOTA p.L. B	11	3	1	7	12:24	7
11.	CHLUMEC B	11	1	3	7	11:27	5
12.	BOHARYNĚ	10	2	1	7	9:28	5

Josef Černý

PRO CHVÍLE ODDECHU

Město (1. tajenka) při soutoku Dolní a Horní Bečvy, na západ
ním okraji (2. tajenka).
Původně dvě samostatná města. Obě města vznikla na rozhraní
13. a 14. stol. na křižovatce obchodních cest

Tajenka z čísla 43: Ratibořice, Česká Skalice

Pomůcka: Oldham, és, amery, Oise

	MYS	ČISTIČI PRAŠEK	LESNÍ PLOD	KANADSKÉ MĚSTO	SLOVENSKÝ POMOC	SLOVENSKÝ SOUHLAS	ŘÍMSKÝCH 501		DRUHÁ TAJENKA	JMÉNO PSA	ZAKÁZANY INSEKTI CID	POVZDECH	PRVNÍ TAJENKA	DOMÁCÍ MUŽSKÉ JMÉNO
PŘÍTEL								SLOVENSKÁ OBEČ						
VŮDCI KOZÁKŮ								ANGLICKÉ MĚSTO						
DÁMSKÝ PLAŠT							OBŽIVNOUT	FRANC. ŘEKA				SOLMIZ SLABIKA		
	NĚMECKÝ „CHLEB“	LATINSKÝ „HNĚV“				KARAFIAT (ANGL.)	ČÁST DVEŘÍ				OVOCNÁ ZAHRADA	ZNAČKA ZAPALEK		
		ČÁST DOMU				CENINY					ZÁVOD V TRUTNOVĚ			
DOBROPISY					PROVAZ SE SMYČKOU					PROUTÉNÉ NÁDOBY				
					BICYKLY									
SPZ RYCHLOVA N. KNĚŽNOU				ZAHRADNÍ NÁDOBA						NĚMECKÁ SPOJKA				
				60 KUSŮ						ZNAMKOVÝ PŘETISK				
OSOBNÍ ZÁJMENO			ČESKÝ HRAD					RUSKÁ ČÍSLOVKA						DRAVÝ PTAK
			HESLO					HILNIK						
ŠTIHLÉ STROMY							SPISY						MAĎARSKÁ SPOJKA	
							PŘEDLOŽKA						SPOJKA	
	ŠPANĚLSKÉ MĚSTO	MAĎARSKÝ „OTEC“				NEDOBŘE				LESKLY NÁTER	HOSPODÁŘ (ŠPAN.)			
		DRAHOKAM				PŘEDLOŽKA					ZN. NA ČS LETADLECH			
JMÉNO PAPOUŠKA					RUSKÝ SOUHLAS			MALÝ ZAPISNIK						
					KOČKOVITĚ SELMY			OBCHODNÍ DŮM						
FILIPIN SKÁ SOPKA				ČÍNSKÉ ŽEN. JMÉNO			KLUKOVSKÁ ZBRAN					SLOVENSKÁ PŘEDLOŽKA		
				NĚMECKÁ PŘEDLOŽKA			MPZ IZRAELE					SLOVENSKÝ „DĚLO“		
ZATOKA						ASLUSKÝ STÁT					ŘÍMSKÝCH 549			
											ZKR. DEL KOVÉ MÍRY			
SARMATI						CIZÍ ŽENSKÉ JMÉNO				ZAKRSLÁ DŘEVINA				OZNAČENÍ DÁLKOVÉ DOPRAVY
										OCHRÁNĚ PŘÍRODY				
								MLETÍM ODDĚLIT						
											ČIDLA ZRAKU			
											ŽAL			
								ZNAČKA AUTO SVÍČEK	SIBÍRSKÝ VELETOK			EVROPAN (SLOV.)		
								NÁSTRAHA PYTLÁKA				VYBĚŽEK DO MOŘE		
													TELUR	ANGLICKÁ PŘEDLOŽKA
							ZNIČENÝ LES							
							NIŽŠÍ KLERIK							
							ZKRATKA PRO LO GARITMUS				SADA			

POZVÁNKA

Vážení spoluobčané,

Sděluji Vám, že po dobu podzimních a zimních měsíců budou masérské služby ve Smidarech (na dětském středisku), poskytovány pouze

1. a 3. úterý v měsíci. Ordinační doba bude posunuta od 10ti do 17ti hod. V této době se můžete kdykoliv přijít objednat a pokud bude volno, budete obslouženi ihned.

Pokud máte bolesti zad a trpíte migrénami, bolestmi kyčlí a pod. určitě přijďte !!! Dozvíte se jak s bolestmi bojovat i bez používání léků.

Masáže šetří Vaše zdraví !!! Skuste To i Vy.

Na setkání s Vámi se těší

Hegerová Táňa
absolventka Školy
Životního stylu v Praze
odborný masér

Objednávky přijímám i písemně na adresu :

R A M A - Hegerová Táňa
Strožského 2471
508 01 Hořice

POZOR ZMĚNA PŮJČOVNÍ DOBY MÍSTNÍ LIDOVÉ KNIHOVNY VE SMIDARECH

ÚTERÝ 9,00 - 17,30

PÁTEK 9,00 - 16,00

Vydává Obecní úřad ve Smidarech. Ročník 1992. Vychází nepravidelně. Odpovědný redaktor: Eva Řeháčková
Povoleno OÚ Hradec Králové.